

The World of John Denver

J
O
H
N
RCA
TIBOR
BARBARA
ALEXANDRA
ANGELA ALLE
LEDEN PTT WIM
BOSMAN WINDFALL
BARNEY WYCKOFF DE
GOEDE HERDER UNICEF
GERARD GERRIE HOITING
DISC JOCKEYS ESTEC HANS
VAN DAM ALLE OMROEPEN THE
HUNGER PROJECT JEUGDHERBERG
DE GROTE BEER COUNTRY GAZETTE
UNIVERSAL SONGS JUDY MICHAEL ED
BERYL GABY ECKHARD IRENE ANNEGRET
MICHAEL SHIRLEY LOUISE SHIRLEY INGE
SUSIE BRUCE DORIS INA FUYUKO ATLANTIC
ART STUDIOS JAN JOANNE CINDY MARION EVA
NANCY EN ALLE MENSEN WAARMEE WE HET AFGE-
LOPEN JAAR TE MAKEN HEBBEN GEHAD WENSEN WIJ
PRETTIGE KERSTDAGEN EN EEN VOORSPOEDIG 1984!
JDF
JDF
JDF
JDF
JDF
JDF
JDF
JDF
THE WORLD FAMILY
THE WORLD FAMILY
THE WORLD FAMILY

REOAKTIONEEL

Dit is alweer het laatste blad van 1983. Ondanks dat we dit jaar helaas geen concerten in Nederland hebben gehad, is het toch een jaar geweest waarop we met voldoening kunnen terugkijken.

Nauwelijks waren eind vorig jaar de concerten achter de rug, of er gingen alweer geruchten dat John naar Europa zou komen. Inderdaad bleek John op 10 februari als gast op te treden in de Showbizzquiz die op 12 maart van dit jaar werd uitgezonden.

Daarna was het alweer tijd om naar Duitsland te vertrekken voor de Denver-dag daar. Een geslaagd weekend met veel wijn, veel sneeuw, weinig slaap maar ontzettend veel plezier.

Ons eigen Denver-weekend in mei kan maar met één woord worden omschreven: ONVERGETELIJK!

Dat we onze eerste (wankele) schreden in de show-business hebben gezet, blijkt uit de reacties welke we kregen naar aanleiding van ons radio-optreden in juni. We kunnen zeggen dat de opzet hiervan geslaagd is, want we hebben een groot aantal nieuwe leden kunnen begroeten.

De nieuwe Muppet-LP verschijnt, vergezeld van geruchten van een op handen zijnde Europese tournee. Geruchten bleven helaas geruchten.

It's About Time verschijnt op 23 september in de winkels, (lang gewacht, stil? gezwegen, nooit gedacht en toch gekregen), maar het wachten meer dan waard zoals ook uit jullie reacties blijkt.

Dan, plotseling een telefoontje uit Engeland, "John geeft één concert in Londen en wel in de Royal Albert Hall, de kaartverkoop begint de volgende dag"! We moesten in tien minuten beslissen of we het ons konden veroorloven te gaan. Terugkijkend op het concert en onze kleine Europese Convention kunnen we zeggen dat we hiervan geen spijt hebben.

Toen we eenmaal wisten dat John in Europa was,

hebben we de mogelijkheden onderzocht voor een concert in Nederland. Helaas hadden we geen succes. Verbaasd waren we dan ook te horen dat John toch naar Nederland kwam voor alwéér de Showbizzquiz èn dat de mogelijkheid daar was voor een ontmoeting met John.

Het was inmiddels een tijd van hollen en vliegen geworden, want nauwelijks terug uit Engeland stond de video-dag voor de deur. Een dag die in alle opzichten geslaagd mag worden genoemd.

We dachten dus een paar "rustige" weken te hebben met alleen blad nr. 6 nog te schrijven, typen, illustreren, drukken, adressen controleren, vouwen, nieten, en verzenden. Vergeet het maar! Eén van de gasten voor het TROS Unicef Gala blijkt John Denver te zijn! Alhoewel de TROS vroegtijdig bekend maakt dat John te gast zal zijn op dit Gala, duurt het nog enkele weken voordat ons de officiële toezegging bereikt. De kaartverkoop is dan al in volle gang en het is niet mogelijk gebleken plaatsen voor onze leden te regelen.

Rest ons nog te zeggen dat we al met al toch nog redelijk vaak van John's muziek hebben kunnen genieten, via TV, radio en enkele korte gastoptredens.

Wij willen jullie bedanken voor je enthousiasme en leuke telefoontjes en brieven, en natuurlijk voor alle hulp tijdens het weekend en de video-dag. Uiteindelijk hadden we dit alles nooit kunnen organiseren zonder jullie, want samen met jullie vormen we The World of John Denver. We kunnen nog steeds met trots zeggen één van de grootste fanclubs te zijn en sluiten dit jaar dan ook af met een ledenaantal van 541!

Wij wensen jullie voor 1984 alle goeds, en we hopen met jullie dat het komende jaar weer een goed Denver-jaar gaat worden!

Jenny, Ingrid, Conny, Piet en Ria.

„Wij hebben de oorlog gewonnen, maar tegelijk de vrede verloren”

JOHN DENVER: VREDESAPOSTEL

Dordrecht - "Ik zing voor de vrede, ik leef er voor en doe alles wat ik kan om voor iedereen de wereld beter te maken. Ik geloof dat mijn muziek daarover gaat, en zeker is het dat waarin ik ben geïnteresseerd, waarom ik momenteel in Europa ben en waarom ik nu dit interview doe. Dankzij mijn succes als liedjeszanger kan ik pleiten voor vrede en mijn inzichten ter zake meedelen. Als zanger heb ik besloten mijn tijd te besteden aan die roeping en niet aan mijn persoonlijke promotie zoals platenfirma's dat van hun artiesten verwachten".

Hij zegt het gemeend, vriendelijk, doordacht en vooral met veel overtuiging: John Denver, op een bepaald moment in Amerika de zanger van wie het meest platen werden verkocht, ziet zijn carrière tevens als een kruistocht voor de vrede.

DOOR DIRK DAUW

Onder president Carter zetelde John Denver in een commissie die het probleem van de honger in de wereld bestudeerde. Hij is betrokken en steunt ook financieel ruim een dozijn "foundations, societies en institutes" die de goede zaak dienen. De discussie over de bewapeningswedloop wil hij dan ook in een breder kader plaatsen.

John Denver: "Bij voorbeeld hebben we met de presidentiële commissie een theoretische oefening uitgewerkt hoe de wereld er zou uitzien indien het probleem van de honger zou zijn opgelost. Onze conclusie was dat het een wereld zou zijn zonder misdaad, zonder raketten, zonder legers".

"Of als je het bekijkt vanuit een economisch standpunt. Na de Tweede Wereldoorlog mochten Japan en Duitsland zich niet opnieuw bewapenen en werd alle energie besteed aan de wederopbouw, research enzomeer. Ze werden de tweede en derde sterkste natie ter wereld met de laagste inflatie, het minst aantal werklozen, de grootste produktiviteit. Terwijl Amerika en Rusland steeds meer uitgaven aan bewapening, waardoor we in een situatie zijn gekomen dat zelfs wij in Amerika onzeker zijn geworden en ons vragen beginnen te stellen. Wij hebben de oorlog gewonnen maar daardoor de vrede verloren. Ik geloof dat al die aspecten met elkaar zijn verbonden, want Japan en Duitsland zijn opnieuw in de problemen gekomen sinds ze een nieuwe militaire macht uitbouwden".

"De kwaliteit van het onderwijs is overal een groot probleem geworden omdat er geen geld meer is voor allerhande activiteiten die tijdens mijn jeugd jaren als vanzelfsprekend werden ervaren. En waarom gaan er zoveel kleine bedrijven failliet? Al die dingen hebben met elkaar te maken, en daarom streef ik in eerste instantie naar een wereld waarin geen nood meer zal zijn aan bommen of militaire machten. De kwestie van de kruisraketten is dus maar een klein deel van een veel grotere problematiek".

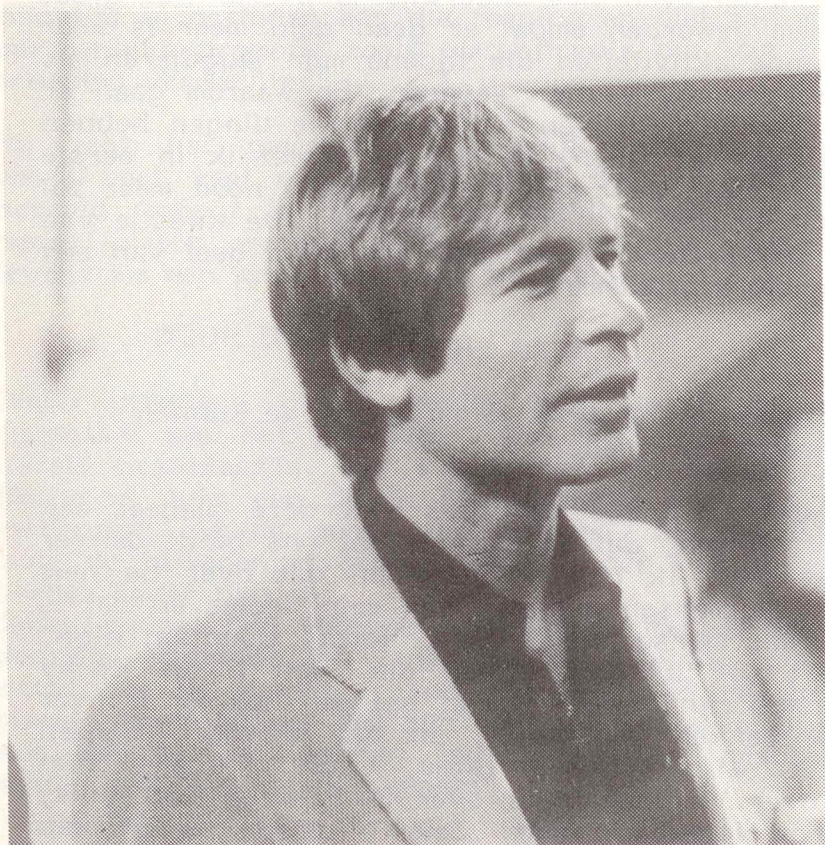
MIJN LIEDJES

- Op welke manier denk je als zanger te kunnen bijdragen tot vrede?

"Ik geloof dat alle bewoners van deze planeet één familie vormen, dat er meer is dat ons bindt dan er ons scheidt. Ik heb ondervonden dat over de hele wereld de mensen genieten van mijn liedjes en dat is omdat alle mensen gelijk zijn. "Rocky Mountain High" spreekt ook luisteraars aan die nooit in de Rocky Mountains zijn geweest omdat het een nummer is over het ontdekken van jezelf, en dat is voor iedereen gelijk. Zoals "Take Me Home, Country Roads" niet gaat over Virginia, maar over terugkeren naar huis, wat ook iedereen voelt. Zoals "Annie's Song" een

liefdesliedje is en elke man of vrouw de gevoelens herkent die ik heb kunnen verwoorden".

"Het betekent dat, als ik ergens zing, mensen ervaren dat ze zijn zoals de andere mensen, en omgekeerd. Kinderen zijn toch overal gelijk, of de gevoelens van ouders ten aanzien van hun kinderen, die zijn toch overal dezelfde. Lovers are the same all over the world, ongeacht taal, kleur, religie of politiek systeem. En op die gemeenschappelijke aspecten kan ik als zanger de klemtoon leggen. Op die manier is muziek een middel om de mensen ervan bewust te maken dat ze allen gelijk zijn en dat het dus waanzin is om elkaar te willen vernietigen".

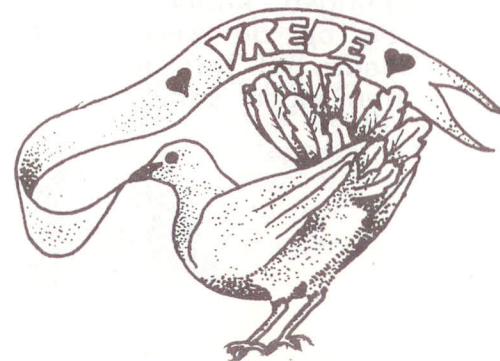
- Vanuit die visie, beschouw je dan jezelf als een protestzanger?

"Zeker ben ik een protestzanger, maar dan in de ware betekenis van het woord. Met de klemtoon op "pro", wat betekent: ten gunste van. Ik zing voor het leven, voor de vrede, of tegen de honger, tegen de oorlog, maar ik wil elke problematiek positief benaderen."

- Is volgens jou betogen tegen de plaatsing van raketten in Europa een uiting van positief protest?

"Ongetwijfeld. Het is zeer waardevol om massaal te betogen. Maar je mag het niet alleen op Reagan of op de Verenigde Staten steken, maar ook op jezelf en meer specifiek op je eigen regering. Niemand wil toch die kernraketten, maar als ze er zijn is het niet omdat de Verenigde Staten die hier willen maar omdat de regeringen in Europa erom gevraagd hebben".

"Er moet dus iets gedaan worden, vanuit Amerika, vanuit Rusland, vanuit Europa. Tonen dat alle mensen kiezen voor de mensen. De vredesbeweging moet een manier vinden om de Russen daarbij te betrekken, want ik ben ervan overtuigd dat de Russen niet anders zijn dan wij. Wat dat betreft, zie ik de kwestie van de plaatsing van kruisraketten als een enorme mogelijkheid om vanuit Europa de mentaliteit te manifesteren dat alle mensen van de hele wereld gelijk zijn, in wezen de zelfde mensen zijn. Tot ook de regeringen dat gaan willen begrijpen".

MIJN VADER

- Je vader was een piloot bij de luchtmacht. Is dat vaak aanleiding geweest tot conflicten?

"Aanvankelijk verschilden we over de meeste punten van mening, maar hoe meer we erover praatten, hoe dichter we bij elkaar kwamen. Omdat we tot het inzicht kwamen dat het leven op aarde wezenlijk is veranderd met de uitvinding van de kernenergie".

"Het leven gaat over survival, het gaat over jou of mij, en als het er op aankomt ik eerst. Het militair apparaat is daarvan de sterkste opponent, het zorgt voor jouw survival als je met de rug tegen de muur staat. Zo is het altijd geweest en op die manier hebben we ons kunnen ontplooiën. Maar met de kernraketten wordt alle leven op deze planeet bedreigd; het is dus geen kwestie meer van jij òf ik, maar van jij én ik. Het essentiële begrip survival is dus van karakteristiek veranderd: niet langer tégen elkaar, maar willens nillens mét elkaar.

"Mijn vader kreeg een opleiding in het leger om de vrede te bewaren op de beste manier die hij toen kende. Essentieel gaat de discussie over atoomwapens ook over het bewaren van de vrede. Alleen werkt dat niet meer zoals vroeger omdat we nu in een andere wereld leven. En dan is de interessantste vraag: hoeveel is er nodig, hoelang zal het duren vooraleer dat wordt begrepen? Daar is tijd voor nodig, daarvoor zijn mensen nodig die andermans ogen openen. Maar de opvattingen van mensen veranderen traag, die van politici trager en die van regeringen het traagst. Massale betogingen kunnen helpen bewust maken dat voor vrede op de wereld het militaire apparaat niet langer nodig is. Dat de legers nu nog alleen vechten voor hun eigen survival. Dat is mijn persoonlijke visie".

- Ik begrijp dat jij nog vertrouwen hebt in de toekomst?

"Absoluut, omdat we op het punt zijn gekomen dat we verplicht worden om te begrijpen. "What does it take to learn, that's the question!" Mijn pa begon het te begrijpen. Hij luisterde naar mijn liedjes en hield er van, terwijl het liedjes zijn die mensen bij elkaar willen brengen, wat ook de reden was waarom hij in de luchtmacht diende".

"Hij geloofde dat zijn steun aan de Amerikaanse regering en de democratie de beste manier was om de mensen samen te brengen, dat de militaire macht de vrede zou kunnen bewaren. Hij begon te begrijpen dat sinds de kernenergie, de atoombommen en kernraketten, dat doel niet langer op die manier kan worden gerealiseerd. Op die manier zie ik een betekenis, een nut in het aantal kernwapens, want de vraag wordt steeds scherper: hoeveel kernwapens zijn er nodig opdat zal worden begrepen dat het zo niet verder kan, dat ze eigenlijk allemaal moeten worden ontmanteld?"

"Luister. In het begin van mijn carrière zong ik in een groep, The Mitchell Trio. Wij brachten sociale en politieke satire, vooral in scholen en op universiteiten.

Na zo'n optreden kwamen de ouders van een studente kwaad bij mij. Zij vroegen zich af waar ik het recht vandaan haalde om te zeggen dat hun zoon in Vietnam een zinloze dood stierf. Hoe kon ik zeggen dat die oorlog verkeerd was en een vergissing als hun zoon zijn leven had gegeven voor iets dat de Amerikaanse regering de moeite waard vond. Zij hadden ook gelijk, al veranderde dat natuurlijk niets aan mijn oprechte gevoelens hoe ik over die oorlog dacht. Maar ik voelde de kontradiktie en heb er lang mee geworsteld. Tot ik in betogingen tegen de oorlog in Vietnam die ouders naast mij zag opstappen. Toen begreep ik de zin van de dood, of beter van het leven van hun zoon. Want het was door zijn dood dat zijn ouders begrepen dat het op die manier niet langer werkte".

"Met de uitvinding van de kernenergie heeft de mensheid net leren lopen. We hebben ermee gespeeld, net als kinderen doen. Nu leren we, net als een kind, de trap oplopen, en we kunnen onze nek breken. Misschien gaat het tot op het punt dat we ons evenwicht verliezen, maar ons nog net kunnen vastgrijpen. Dat is het spanningsveld dat wordt aangevoeld en waarom iedereen begint te roepen: hé stop, of we vallen".

GEDICHT

Tijdens het concert van John in Londen vorig jaar en ook dit jaar heeft John een gedicht voorgedragen, dat ging over preventie, of het nu te maken had met misdaad, gezondheid of oorlog. We vonden het een goede gelegenheid om dit gedicht zo omstreeks de Kerst te plaatsen, omdat meestal in deze tijd de mensen op een afgesloten periode gaan terugzien. Wij vinden een vooruitblik toch ook wel op zijn plaats, en we hopen dat jullie van dit gedicht net zo kunnen genieten als wij.

THE AMBULANCE DOWN IN THE VALLEY

It was a dangerous cliff as they freely confessed
though to walk near its edge was quite pleasant
but over the side slipped a Duke and a Prince
and it had fooled many a peasant.
The people all said something had to be done
though their project did not at all tally
some said put a fence round the edge of the cliff
others, an ambulance, down in the valley.

The lament of the crowd was profound and so loud
as their hearts overflowed with great pity
but the ambulance carried the cry of the day
as it spread to the neighbouring cities.
A collection was made to accumulate aid
and dwellers in high way and ally
gave dollars and cents, not to furnish a fence,
but an ambulance down in the valley.

For the cliff is alright if you're careful they said
and if folks ever tripping or falling
it's not the slipping and sliding that hurts so much
as the shock when they're stopping.
And so on for years as these mishaps occurred
quick forth with the rescue or sally
to pick up the victims who fell from the cliff
with the ambulance down in the valley.

Said one in his plea, it's a marvel to me
that you give so much greater attention
to repairing results than to curing the cause,
while you'd much better aim at prevention.
The mischief of course
should be stopped at its source
come friends and good neighbours let's rally
it makes far better sense to rely on a fence,
than an ambulance down in the valley.

He is wrong in his head the majority said
it would end all our earnest endeavours
he's the kind of a jerk that would halt our good work
but we will support it for ever.
Don't we pick up them all just as quick as they fall
and treat them with care quite liberally
a superfluous fence is of no consequence
if the ambulance works in the valley.

Well, the story is queer as I've given it here
though things oft occur which are stranger,
more humane we assert to repair all the hurt
than the plan of removing the danger.
Before it all ends, it is time to begin
to attend to these things rationally.
Yes, build up the fence and let us dispense,
with the ambulance down in the valley.

Nieuws

Op de valreep bereikte ons nog het bericht dat de ERCS van plan is een special van John uit te zenden in januari of februari. Het betreft hier een aantal songs die tijdens John's diverse optredens in de Showbizquiz en het Unicef Gala zijn opgenomen maar nog nooit zijn uitgezonden. Helaas is er nog geen datum bekend, houd dus de TV-gidsen goed in de gaten!

VIDEOTHEEK

Omdat we steeds vaker door leden benaderd worden onze video-banden uit te lenen c.q. te laten dupliceren, hebben we na lang wikken en wegen en in overleg met de officiële instanties, een mogelijkheid gevonden een uitleen-videotheek op poten te zetten. Voor een en ander zullen zeer strenge regels worden gehanteerd, waarvan beslist niet mag worden afgeweken en er zal dan ook na gebleken misbruik onmiddellijk met deze activiteit worden gestopt. Omdat er nog veel geregeld moet worden zullen we pas beginnen na het verschijnen van blad nr.1/1984, waarin we alle verdere bijzonderheden zullen vermelden. Wij verzoeken jullie dan ook nog geen aanvragen in te dienen.

Weekend

Wat doen we volgend jaar? Geloof het of niet, maar daar zijn we nu al mee bezig. We hebben jullie inmiddels gepolst op de video-dag of er belangstelling bestaat voor weer een weekend, en aangezien de reacties wat magertjes uitvielen, willen we deze vraag ook aan de rest van onze leden voorleggen. Omdat jullie zullen begrijpen dat het bestuur tijd nodig heeft ter plaatse een en ander te organiseren, hebben we de keuze uit twee weekends, nl. zondag/maandag 29/30 april of zaterdag/zondag 2/3 juni (Hemelvaartsdag). De prijs zal naar wij verwachten tussen de f 50,- en f 55,- p.persoon liggen, we geven toe, geen gering bedrag, maar daar tegenover staat dat je voor minstens f 100,- plezier hebt.

Graag zouden we van jullie een indicatie hebben hoeveel mensen denken mee te gaan en aan welk weekend de voorkeur wordt gegeven. Naar aanleiding daarvan kunnen wij dan aan onze plannen gestalte gaan geven. In het volgende blad zullen we daar dan weer op terugkomen.

John Denver

Zoals jullie natuurlijk allemaal weten, viert John dit jaar zijn 40ste verjaardag. Een feit dat wij niet ongemerkt voorbij willen laten gaan.

Natuurlijk is ons bekend dat John liever geen kado's voor zichzelf wil ontvangen, en daarom is de opbrengst van onze jaarlijkse loterij bestemd als geschenk voor John's verjaardag, zijnde het bedrag van f 475,-. Dit bedrag is bestemd voor onze Foster Parents kinderen in Bolivia, Sierra Leone en Soedan. Maar er is meer. John heeft een door hemzelf gemaakte foto beschikbaar gesteld als prijs voor onze loterij, en de mensen die onze video-dag hebben bezocht weten al hoe deze er uitziet.

Omdat wij vinden dat ieder lid de kans moet krijgen deze foto te winnen, hebben wij een idee van de Duitse club overgenomen.

Ieder lot kost f 5,-, ieder lid heeft het recht zoveel loten te kopen als hij/zij wil. Om administratieve rompslomp te voorkomen, en uit financieel oogpunt sturen we geen loten op. Jullie naam is jullie lot, b.v.: iemand koopt twee loten, zijn/haar naam wordt dan op twee labels gezet en in een grote doos gestopt. Om problemen te voorkomen, zullen wij de trekking door de platenmaatschappij laten verrichten.

Betalingen kunnen uitsluitend geschieden via onze speciale Foster-Parents-Plan-rekening bij de Amro-Bank te Amsterdam, Weesperzijde, t.g.v. rekening nr. 4212 12799 t.n.v. I.H. van Bennekom.

Betalingen dienen uiterlijk 31 januari 1984 in ons bezit te zijn. De winnaar of winnares zal bekend worden gemaakt in blad nr. 2 van 1984.

40 JAAR

photo RCA, used by permission

ONTMOETING IN AMSTERDAM

Een dag voor John in Nederland zou aankomen hoorden we dat we hem zouden ontmoeten. In een opperbeste stemming arriveerden we de volgende dag klokslag 5 uur in zijn hotel in Amsterdam. Jammer genoeg zonder Conny, die met een oogontsteking thuis moest blijven. Omdat John nog bezig was met een interview voor het weekblad "Weekend" (nr.83/48-3 december) was Tibor zo vriendelijk ons alvast van de laatste nieuwtjes op de hoogte te brengen. Nadat John op Schiphol was aangekomen werd meteen koers gezet naar Madurodam waar hij was uitgenodigd door mevr. Sadat, die daar was in het kader van een vredesbijeenkomst. Tibor vertelde verder dat John ook nog met tientallen kinderen had gezongen. Daarna volgde een lunch in de Egyptische ambassade, waardoor John natuurlijk veel te laat in het hotel arriveerde.

Toen John ons in het oog kreeg volgde een hartelijke begroeting, waarbij het ons opviel hoe goed hij er uitzag. Hij was duidelijk iets dikker geworden en toen wij daarover een opmerking maakten vertelde John de laatste maanden z'n macrobiotische dieet nogal verwaarloosd te hebben, dat hij vond dat hij te veel dronk en at en ook niet meer zo regelmatig jogt, maar zich daarentegen GEWELDIG voelt.

Hij vertelde verder dat hij een heel moeilijke periode in zijn leven had afgesloten door vlak voor hij naar Europa vertrok de definitieve scheidingspapieren te tekenen.

Natuurlijk was onze eerste vraag waarom er alleen een concert in Londen gegeven zou worden. John antwoordde dat in eerste instantie de film "The Cowboy and the Lady" in oktober zou worden opgenomen. Doordat er nog steeds geen

tegenspeelster voor John gevonden is, is deze film verschoven naar januari. "Toen ik eenmaal in Engeland was kreeg ik bericht dat Annie een andere woning had gevonden en dat ik begin november weer in mijn oude huis kon trekken. De keuze tussen een concert-tour en naar huis gaan was toen niet moeilijk"

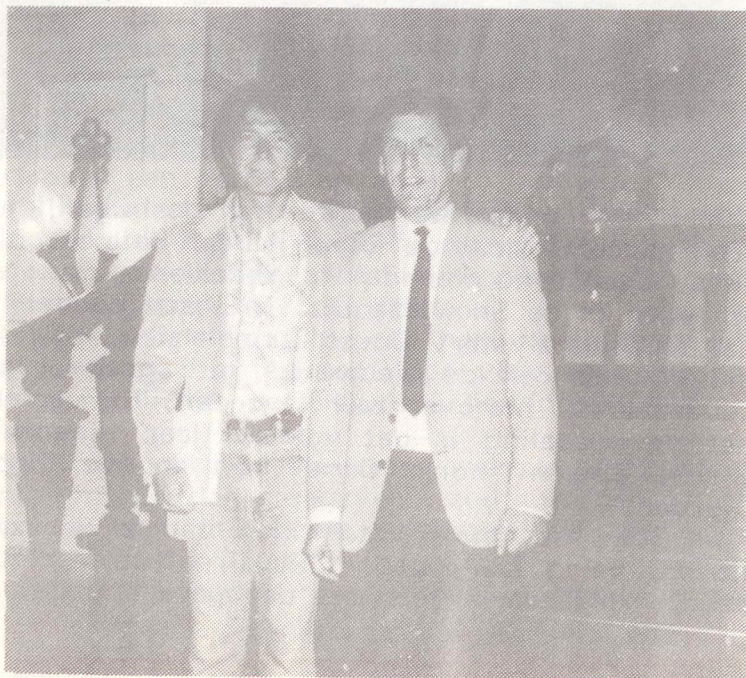
aldus John. In Londen was echter wel de mogelijkheid voor één concert omdat de Royal Albert Hall beschikbaar was. Geen concerten dus in Nederland, maar wel een optreden in de Showbizzquiz. Intussen hebben we allemaal John als Mystery Guest kunnen zien.

Natuurlijk kwam ook de nieuwe LP ter sprake. John was, evenals wij, hierover zeer tevreden. Hij vertelde dat het de bedoeling is dat volgend jaar tijdens de Olympische Spelen "World Game" een enorme topper gaat worden.

Toen we John de foto's lieten zien van zijn bezoek aan ESTEC vorig jaar, begon hij direkt te vertellen over zijn voorgenomen reis met de space shuttle. Hij

vertelde dat hij nu bovenaan de lijst staat als eerste niet-professionele astronaut en hij hoopt volgend jaar de mogelijkheid te hebben een reis met de space shuttle te maken.

Wij vroegen John of hij één van de ESTEC foto's wilde tekenen, welke wij dan als prijs voor de loterij op de onlangs gehouden Denver-dag konden gebruiken. Onmiddellijk wilde John alles weten over onze video-dag; welke video's we hadden en hij was verheugd te horen dat we "The Higher We Fly" hadden. We vertelden John alles over onze Foster Parents kinderen en hoe dit binnen de club werkt. Toen John hoorde dat de opbrengst van de loterij voor onze kinderen was, aarzelde hij niet alle ESTEC foto's van een handtekening te voorzien. Verder zou hij ervoor zorgen dat wij een door hem persoonlijk genomen foto zouden ontvangen (zie elders in dit blad). We hebben zelfs nog even geprobeerd John over te halen op onze Denver-dag aanwezig te zijn, maar zoals we eerder vermeldden, vertrok John de eerste week van november naar Aspen.

Toen we John vroegen waarom op de nieuwe LP de song "The Storms of November" niet voorkwam, keek hij ons een beetje beteuterd aan. Na even nagedacht te hebben antwoordde hij: "Wel, daar heb ik eigenlijk niet aan gedacht, dat ben ik gewoon vergeten". We vertelden John toen dat we het liedje begin dit jaar in Duitsland hadden gehoord, maar dat de kwaliteit van het bandje erg slecht was. Plotseling begon John het begin van dit mooie lied te zingen, echter het eind hebben we niet gehoord, omdat Tibor kwam vertellen dat het tijd werd om naar Dordrecht te vertrekken voor de repetities van de Showbizzquiz.

We vroegen John of er nog even tijd was om nog wat foto's te maken. Breed lachend poseerde John in de hal van het hotel met ons, waarbij hij, alvorens afscheid te nemen, nog beloofde speciaal voor ons het liedje "I like to deal with the ladies" te zingen (en dat heeft hij ook inderdaad gedaan, leuk!).

We kunnen nog slechts zeggen hoe fijn we het hebben gevonden eens met John op zo'n ongedwongen manier te kunnen praten. We hebben het ook wel eens anders meegemaakt.

Jenny

WORLD FAMILY

Denver-dag, USA 1983. Nancy en Jan konden op hun eerste Denver-dag ongeveer 30 mensen verwelkomen. Het aantal was een beetje teleurstellend, maar desondanks was het een zeer geslaagde dag. Ook zij hadden een Denver-shop en waren er diverse video's die de leden konden bekijken.

Ze hielden ook een soort veiling van alle artikelen die als giften waren binnengekomen, waaronder ook een foto van John, die door Windstar Foundation was opgestuurd. Aan het eind van de dag kon het geld geteld worden en bleek dat ze meer dan \$ 500,- hadden verzameld, dat aan diverse instanties zal worden geschonken. Prima natuurlijk!!!

European Convention

Het idee van een Europees samenzijn stond al eigenlijk van de zomer op ons programma, maar het heeft niet zo mogen zijn.

Toen we dit najaar het bericht ontvingen dat John een eenmalig concert zou geven in Londen, was deze bijeenkomst al gauw gepland. Tijd, plaats, boekingen werden al snel besproken en voor we het wisten, waren we (Ria, Jenny, Ingrid en ondergetekende) al onderweg naar Londen op de mooie "Brittannia".

Na een hele dag gereisd te hebben kwamen we 's avonds moe maar vrolijk aan bij Judy en Michael. Het werd zeer laat, er waren video's die bekeken moesten worden, verhalen die verteld moesten worden en flessen wijn, die leeggedronken moesten worden.

De volgende dag kwamen Gaby en Eckhard aan per vliegtuig uit Duitsland. Toen we eenmaal allemaal bij elkaar waren, waren de kletspartijen niet van de lucht. Lachpartijen vielen geregeld door verwarringen van de drie verschillende talen, Duits, Engels en Nederlands!

De volgende dag vertrokken we opgewonden en al naar Londen, waar onze groep weer werd uitgebreid met de aanwezigheid van Beryl en Ed, die de Engelse club nu runnen. Over een traditioneel Engels 'dinner' hadden we veel te vertellen - het is ongelooflijk dat ondanks de frequente telefoongesprekken we elkaar nog zoveel te vertellen hadden!

De tijd van het concert brak aan, en om 19.35 uur stapte John op het podium. Gekleed in een grijs suede vest, grijze pantalon en een licht paars overhemd, zag hij er goed uit. Het programma deed veel denken aan het concert in Den Haag, met de uitzondering van een paar oude liedjes, zoals "I like to deal with the ladies", "When I'm 64" en een paar nieuwe liedjes. Eén was een oud Engels volksliedje, dat een beetje ondeugend was en dat handelde over een jonge vrouw en een jonge man en een dubbelbed. Het was echt lachwekkend, zelfs John moest even onderbreken om te kunnen lachen! Het tweede nieuwe liedje had John geschreven tijdens zijn tweede reis

met de Durango Mountain Caballero's afgelopen september. Het ging duidelijk over het verdriet van de afgelopen jaren, dat hij er nu overheen was, dat hij weer zin had in de toekomst, en dat hij tot de konklusie was gekomen, dat de tijd inderdaad alle wonden heelt. Een mooi lied vond ik zelf. Lachen moesten we ook toen John begon te dansen bij "World Game". Hij had een geluidsband meegenomen, en zong daarbij live, schitterend!

v.l.n.r. Jenny, Ingrid, Judy, Michael, Ria, Conny, Gaby

Er viel weer een serieus ogenblik toen hij over honger en vrede begon te vertellen, en te zingen. Een prachtig bloemstuk werd aan het eind op het podium neergezet, dat een geschenk was van mevr. Sadat, de weduwe van wijlen president Sadat van Egypte. Zij was ook aanwezig bij het concert. Bij het laatste lied, dat gezongen werd, toen hij na een tweede staande ovatie weer teruggekomen was "This Old Guitar", zong John de regel "most of all I

love to sing my songs for you" nóg een keer, om de nadruk te leggen op het feit wat het voor hem betekent om voor ons te kunnen zingen. In antwoord daarop riep een meisje dan ook prompt "zing ze dan allemaal nog een keer!" tot grote hilariteit van het publiek en van John.

Veel te gauw was het concert afgelopen - maar toen kwam de volgende verrassing - we mochten even backstage om John te begroeten!

Met zijn allen stonden we bij een bar te wachten, toen Barney ons kwam halen, en een tel later stonden we met John te kletsen. Wij meiden werden met een zoen ontvangen, en terwijl iedereen foto's aan het maken was bleef John even met ons praten. Hij was duidelijk moe na een concert van 2½ uur, maar poseerde geduldig vóór ons en mét ons. Cadeaux werden overhandigd, en werd gepraat over Denver-dagen en Foster kinderen, en John toonde overall belangstelling voor. Na een tijdje moesten we dan toch afscheid nemen, en terwijl hij weg liep draaide hij zich nog één keer om, om ons te vertellen dat hij van ons hield.

Druk napratend reden we weer naar huis - nadat Michael ons nog per auto Londen bij nacht had laten zien! Eénmaal "thuis" waren we nóg allemaal vol van het concert, waar natuurlijk veel over nagekaart werd.

De volgende dag was de pret alweer voorbij, Gaby en Eckhard vertrokken weer naar Duitsland, Beryl en Ed gingen op een korte vakantie naar York, en Ria, Jenny, Ingrid en ik gingen weer terug naar Nederland.

We moeten beslist een paar mensen bedanken: eerst en vooral Judy en Michael, die ons alle zes zeer gastvrij hebben ontvangen - het moeten voor hen zéér drukke en vermoeiende dagen zijn geweest, en wij kunnen alleen maar hopen dat we het eens terug kunnen doen.

Ook gaat onze dank naar Barney, voor het geduldig aannemen van onze telefoongesprekken, en voor het helpen backstage.

Gaby en Eckhard, en Beryl en Ed, bedankt voor jullie vriendschap, en Jenny, bedankt voor het veilig rijden door het omgekeerde Engelse verkeer (ze zullen het ook nooit leren!). Wanneer doen we het over????!

onny

photo RCA, used by permission

DENVER - DAG

Na een drukke tijd van voorbereidingen was het eindelijk zo ver, D-dag kon beginnen. De vraag was of er wel mensen zouden komen, want het openbaar vervoer ging nu niet zo regelmatig. Gelukkig kwamen om 10 uur de eerste mensen al binnen en de zaal was al bijna in orde op het grote video-scherm na, dat we speciaal voor deze dag gehuurd hadden.

Na een welkomstwoord, dat we verschoven hadden naar 11 uur, kon de eerste video gestart worden. Het werd 'The Higher We Fly' - een documentaire over de luchtvaart, door John gepresenteerd. Dankzij de Engelse club hadden we dit jaar een goed exemplaar, geheel Engels gesproken, dit in tegenstelling tot vorig jaar toen we een Duits nagesynchroniseerde band hadden.

Omdat we helaas maar 1 reactie hadden ontvangen op ons verzoek ons te schrijven welke video's de voorkeur hadden, moesten we zelf een keuze maken, maar gezien de reacties die we die dag hebben ontvangen, is deze keuze niet slecht geweest.

In de hal hadden we net als de vorige keren onze Denver-shop ingericht; gelukkig hadden we een paar nieuwe artikelen, zoals een gloednieuwe kleurenfoto door onze 'hoffotografe' Jenny gemaakt, welke tot onze verbazing heel erg snel was uitverkocht. Ook hadden weer de beroemde - of is het beruchte - loterij. Dankzij RCA genoeg prijzen en prijsjes, zoals foto's, posters, een Australische tourbrochure en de LP 'It's About Time' (proefpersing) die we lang voordat de LP op de markt kwam bij ons in de postbus vonden.

Van John hadden we een foto, welke door hemzelf was gemaakt, ontvangen helaas ietsje door de KLM??? beschadigd, maar niettegenstaande een prachtfoto. Om iedereen een kans te geven deze te winnen, hebben wij hem niet op de Denver-dag verloot. Meer hierover elders in dit blad.

De netto opbrengst van de loterij is f 475,00 geworden, dat voor onze kinderen van het FPP bestemd is.

De hele dag door kwamen de mensen binnen, zelfs een aantal uit het zuiden des lands, wat wij erg bewonderden, want deze mensen moesten toch zo'n 3 uur reizen om bij ons te kunnen zijn.

Tussen de video's hebben we kunnen genieten van een optreden van Marijke de Ruiters uit Amsterdam, die zichzelf begeleidde op de gitaar, en op verzoek van Freek het lied 'It's About Time' probeerde te zingen. Helaas wist zij en ook de andere leden de tekst niet geheel uit het hoofd, maar ja, ook John vergist zich wel eens. Ook hebben nog opgetreden: Diane Schipper, Vivienne v.d. Walle (op de dwarsfluit) en Marijke Blekemolen, die ook nog eens samen ging spelen met haar vriend? Adrienne Veer heeft ons verrast met een sketch van Fons Jansen, dat met plezier werd bekeken en beluisterd, zij had zich speciaal hiervoor als kind verkleed, compleet in nachtpon en troetelpop. Jullie hebben gezien, dit is ook een leuk idee, niet iedereen hoeft John na te doen, iets anders mag altijd en zoals ik heb kunnen zien, vond iedereen het geweldig leuk wat zij ten gehore bracht.

Op een andere videoband stond o.a. twee interviews uit Engeland, één met Russell Harty, waar John 'Falling out of Love' zong, en één van de ITV Breakfast Show, waar John 'Hold on Tightly' deed. Verder John Denver and the Ladies, een al wat oudere show, maar toch leuk om weer eens te zien.

Tijdens de pauzes die we hielden werd er, gelukkig voor ons, genoeg gegeten en gedronken, zodat alles wat we als hapklare brokken hadden meegenomen, in korte tijd verdwenen was, hetgeen ons er voor behoed heeft om een week lang broodjes kroket en frikandel te moeten eten.

Wat ons wel opviel was dat er niemand iets had meegenomen om te ruilen, waren jullie dat vergeten of hebben jullie dat gewoon niet?

Mislukte foto's hingen wel op het prikbord, zodat we uit deze foto's er twee hebben uitgekozen, die toch wel lekker slecht waren. De makers(sters) hebben als 'beloning' een goede close-up foto van John gekregen.

Jammer genoeg komt aan elke Denver-dag een eind en zo tegen 5 uur konden we alle spullen weer inpakken, moe maar zeer voldaan gingen we terug naar huis.

Rest ons nog om alle mensen (naar schatting toch ruim 150) te bedanken voor hun komst. De mensen die ons goed hebben geholpen, o.a. Freek v.d. Zwan voor het technische gedeelte van de geluidsinstallatie, mevr. De Graaf en Heleen van Duyvenbode in de bar, Peter van Hal, overal waar dat nodig was en natuurlijk de mensen die ik vergeet, die ons gedurende de hele dag een handje hebben geholpen. Voor Gerda Westdijk nog een speciaal bedankje voor de heerlijke zelfgebakken appeltaart die wij van haar kregen.

Ingrid

PUZZLE

In verband met de poststaking hebben we slechts één (telefonische) oplossing binnen gekregen. We hebben daarom besloten de laatste puzzle in dit blad te herhalen. Helaas hebben we gezien dat er een foutje in is geslopen, welke we nu hersteld hebben.

opmerking: De kriptische omschrijvingen slaan niet uitsluitend op songteksten, maar kunnen ook uitdrukkingen of gezegden zijn. Nogmaals veel succes, er wordt weer een mooie kleurenfoto verloot.

- hij had een Nederlandse naam
- zingt John een duet mee
- niemand zoals jij
- de tijd is nu aangebroken
- achtbaan
- werd in 1492 ontdekt
- we gaan allemaal verhuizen
- van alles en nog wat
- bijna een jaar geleden
- musicus
- kerstliedje
- op weg
- een hoogvlieger
- geboortestreek van John
- John's favoriete stad
- persoonlijkheidsverandering
- zuiver
- begint het leven bij
- Rhymes & Reasons
- vliegt ook wel eens mee
- een perfekt leven?
- we konden alleen maar lege flessen schieten
- een niet te vergelijken liefde
- is alweer voorbij
- optreden in 1978
- the dreamer is always alone
- konijntje

Zoals jullie inmiddels gemerkt hebben zit er in dit blad een acceptgirokaart. Wij verzoeken jullie deze kaart uitsluitend te gebruiken voor het betalen van de kontributie, en niet voor bestellingen!

Het minimum-bedrag houden we ondanks alle prijsverhogingen die ons te wachten staan op f 15,-. Extra giften zijn natuurlijk altijd welkom.

Onze buitenlandse leden worden verzocht hun kontributie over te maken door middel van een Internationale postwissel of Eurocheque in guldens! ten name van Ingrid van Bennekom te Amsterdam.

En dan nog iets! Zouden jullie zo vriendelijk willen zijn jullie telefoonnummer op de acceptgirokaart te vermelden, we merken nu dat het bijzonder belangrijk kan zijn deze te weten.

We hopen dat we jullie volgend jaar allemaal weer als lid mogen terugzien.

Kontributie 1989

JOHN DENVER
„It's About Time”
RCA PL 84740 (+ MC) -RCA-

Hold On Tightly / Thought Of You / Somethin' About / On The Wings Of A Dream / Flight (The Higher We Fly) // Falling Out Of Love / I Remember Romance / Wild Montana Skies (with Emmylou Harris) / World Game / It's About Time

De muziek, zang en de songs van John Denver zijn telkens opnieuw een belevenis om te horen. Smaakvol, artistiek begaafd en technisch volmaakt. John Denver vond weer inspiratie genoeg om vrijwel alle songs op dit album zelf te schrijven. Kenners weten dat dit de beste, in elk geval de mooiste songs zijn. „It's About Time” is dus van topklasse. Nu moet u niet de fout maken om dit album als 'country' plaat te gaan zien. Het meest country getinte nummer is het duet met Emmylou Harris „Wild Montana Skies”, een veelbelovende hitsingle die in de countrycharts als hoogste positie de 14e plaats bereikte; het verdient kwalitatief veel meer. Maar wie weet lukt dat in Nederland, mits

men het tenminste op single uitbrengt en voldoende 'airplay' geeft. Op „World Game” en „Hold On Tightly” horen we één van de beste reggae-groepen, The Wailers (van wijlen Bob Marley) aan het werk. Twee uniek en hitgevoelige songs, met vooral „World Game” als uitblinker. Vanzelfsprekend ontbreken de mooie balladen niet, „It's About Time” en vooral „On The Wings Of A Dream”, dat is voor mij de échte John Denver.

Specifieke 'country' instrumenten als fiddle, banjo, dobro en steelguitar ontbreken. Saxofoon, trombone, fluit en marimba's vervullen een belangrijke rol.

Een mooie hoes, songteksten op de binnenhoes, dat is wat we van John Denver gewend zijn. En zo hoort het ook.

Hans van Dam

Country Gazette
 November 1983.

Brieven

LONDON, 24 OKTOBER 1983.

Van vrienden hoorden we dat John een concert in Londen zou geven, en omdat we al zolang eens naar Engeland wilden dachten we: waarom dan nu niet?

Spannende tijden braken aan. Een telefoontje naar de Royal Albert Hall om kaarten te reserveren, de overtocht regelen, oppas voor de kinderen enz.

Twee weken later was het zover. Maandagavond, 24 oktober om 7.15 uur zaten we op onze prima plaatsen in de prachtige sfeervolle zaal van de Royal Albert Hall. Iets over half 8 verscheen John op het podium. Even leek het alsof de tijd had stilgestaan, hij begon zijn concert nl. precies zo als vorig jaar in Nederland. Na drie liedjes vertelde John dan ook dat hij geen tijd had gehad om een ander programma in elkaar te zetten, maar hij had wel "some surprises". Nou, inderdaad, verrassingen genoeg. Voor het volgende liedje had hij zoals hij zei, heel diep in zijn la gezocht, iedereen inclusief John lachte erom, maar wij begrepen het toen niet helemaal. Ook zong hij een nieuw lied, waaruit blijkt dat de moeilijkste tijd in zijn leven voorbij is. (Today is the day that my life starts all over again).

Bij het liedje "Fly Away" vroeg hij of de dames het gedeelte van Olivia Newton John wilden zingen. Nou, dat werd van de kant van de dames een groot fiasco. Het was veel te hoog voor ons en bovendien houdt het Engelse publiek niet van meezingen. Het gevolg: een handjevol piepstemmetjes, waarom John erg moest lachen. Van zijn nieuwe LP zong hij enkele nummers. "World Game" zong hij met behulp van een geluidsband voor de begeleiding, het werd een dulle boel. Iedereen zong toen wèl mee en John stond draaiend met de heupen en wijzend naar "you" and "me" op het podium, waarbij hij ook de mensen die achter hem zaten niet vergat.

Ja mensen, het was prachtig, na twee toegiften dachten we dat het concert afgelopen was. De lichten in de zaal waren al aan en plotseling kwam John springend terug. Hij bedankte iedereen voor de prachtige bloemen en kaarten die hij gekregen had en zong toen nog "This Old Guitar". De woorden "and most of all I love to sing these songs for you" kwamen er fluisterend uit. Plotseling riep iemand uit de zaal: "sing them all again". Een hele goeie, dat vond John ook en daarmee was het echt afgelopen. Het was een prachtig concert met een opgewekte John, we gingen zeer voldaan weer hotelwaarts.

Albert en Fenna Fleer
Wim en Wil Wolters, Ede.

Hai Folks!

Ik wou graag even iets kwijt over John's nieuwe LP 'It's About time'. Nou, nou, is me dat even schrikken, dat is heel iets anders dan we van J.D. gewend waren, maar het is een goede keuze zeg, voor mij is dit dé volmaakte LP. Alle soorten muziek zit er in. "World Game" is zo'n beetje mijn favoriet want het is een lekker ritme en toch een tekst die helemaal bij John past. Maar m'n echte favoriet is en blijft "On the Wings of a Dream", oh, mensen, die tekst!!! dat kan alleen onze John maar, ongelooflijk mooi.

Songs die ik graag meezing zijn "Hold on Tightly", "Something About", "Wild Montana Skies" en "World Game", en de andere vind ik meer geschikt om naar te luisteren en om over na te denken. De hoes van de LP ben ik blij mee, want de hoes van "Seasons of the Heart" was zo somber. Al met al is "It's About Time" voor mij Farrrrr Out!

Diane Schipper, Oud Beijerland.

Hallo allemaal,

Hier dan een reactie op de nieuwe LP It's About Time. Ik vind het een fantastisch goeie plaat. Vooral de reggae-nummers vallen op. Prima hoor, weer eens een hele andere stijl.

De liedjes die ik het beste vind zijn "The Thought of You", "On the Wings of a Dream", "Falling out of Love" en de titelsong. Maar dat is natuurlijk erg persoonlijk. De begeleiding bij "Falling out of Love" vind ik erg mooi, vooral het slagwerk. Verder is de saxofoon bij diverse songs aanwezig, wat een gevoelig effect geeft.

Iedere keer weer sta ik versteld over de wijze waarop John zijn gevoelens en mening naar voren brengt en tegelijkertijd gelijkenis vertoont met die van jou. Ik kan in ieder geval nog geen genoeg van deze plaat - en alle andere - krijgen. Als ik 's avonds thuis kom vind ik het heerlijk om naar platen van John te luisteren. En als ik niet in de gelegenheid ben om ze te draaien, dan denk ik maar: "though the singer is silent, there still is the truth of the song".....

Groeten van Marijke Hollander, Beverwijk.

Hallo allemaal,

It's About Time is voor mij een zeer goede LP. Misschien kan ik wel zeggen, de beste van de laatste tijd. Sommige teksten moeten toch velen aanspreken. En zoals ik voor een tijdje geleden Tosca Hoogduin op de radio hoorde zeggen, dat het net is of de stem van John nog steeds beter wordt. Daar ben ik het helemaal mee eens. Samen met de Wailers, Rita Marley en Emmylou Harris, vind ik het een prima en afwisselend geheel.

Groetjes, Truus Polman, Hengelo.

Aan alle leden van de J.D. fanclub,
 Vorig jaar ongeveer midden november hielden wij een soort familie-bijeenkomst, want Sinterklaas en Kerst stonden weer voor de deur. Omdat het vaak moeilijk is om voor iedereen een leuk en passend cadeau te kopen kwamen wij op het idee om iets gemeenschappelijks te gaan doen. Na wat overleg kwamen we op het idee een pleegkind te nemen. Wij hebben nu een pleegkind, en het is maar wat leuk om bijna iedere maand een brief en/of tekening te krijgen. Ik vind dat meer mensen dit zouden moeten doen, want de mensen daar in die arme landen hebben die extra financiële hulp hard nodig.
 Annette Veenhuijsen, Roodeschool.

Beste redactie,
 Wat een geluk dat ik besloot jullie even op te bellen om te horen of er nog een concert aan zou komen. Helaas geen concert, weliswaar, maar wel een optreden van John in de Showbizkwiz op 20 oktober. Dit was niet alleen een mooie gelegenheid om John weer eens live te horen, (een retourtje Londen zat er niet in) maar (zo bleek achteraf) een uitstekende gelegenheid om hem even in persoon te ONTMOETEN. Jammer genoeg kon ik maar heel even met John praten, want hij moest nog weer opkomen voor de finale, en hij was duidelijk gespannen en erg moe, maar het was een moment dat ik niet gauw zal vergeten. Eén van de dingen, waar ik met John over gesproken heb, was de World Game. Hij zei, dat hij weinig kon toevoegen aan wat er al op de hoes stond, maar dat ik maar naar dat adres moest schrijven, en dat ik dan wel meer informatie zou krijgen. Dit heb ik inmiddels gedaan, en ik hoop hierover binnenkort meer te kunnen vertellen.

Uiteraard kon ik het niet laten om John een complimentje te maken met zijn nieuwste album. Persoonlijk vind ik het één van de beste albums die John ooit gemaakt heeft, en één van de eerste dingen die me opviel was, dat alle nummers door John zelf geschreven waren. Zoals hij lang geleden al eens in een interview heeft gezegd, beschouwt John zich meer als een entertainer dan als een songwriter, en durft hij niet goed een album met alleen eigen materiaal te vullen. Nou, John, je hebt hiermee je eigen uitspraak gelogenstraft. Op twee songs na, die ik minder vind, nl. "Something About" en "I Remember Romance" bestaat de plaat voor mij uit louter hoogvliegers, waarmee John toch nog maar eens bewees, dat John Denver nog lang niet uitgezongen is. John vond zelf van de titelsong "It's About Time", dat deze precies uitdrukt, wat hij bedoelde toen hij dit schreef, dus een reden te meer om hier nog eens extra goed naar te luisteren.

Tot zien op de vide-dag, Caroline de Jong, Den Haag.

John Denver in de Showbizzquiz,

Op 20 oktober kreeg ik het clubblad binnen. Het eerste wat ik dan doe is het blad van a tot z uitlezen. Zo ook op die bewuste donderdagmorgen. Op bladzijde 3 las ik dat John op 20 oktober een gastoptreden zou verzorgen in de showbizzquiz (dat moest ik in de gaten houden, dacht ik nog). Een blik op mijn horloge was voldoende om te realiseren dat dat nog diezelfde avond zou zijn.

Toen ik weer enigszins bijgekomen was, schoot ik als een speer naar de telefoon om kaarten te bestellen. Gelukkig kon dat nog.

's Avonds in de Merwehal was het wachten op de dingen die komen gingen. Ik had het vermoeden dat John als laatste (in ieder geval tegen het einde van

het programma) zou komen maar dat liep anders. Hij kwam nl. als "Mystery Guest"! Na een paar vragen wist ik het al, in die doos zat niemand anders dan John Denver. Maar de kandidaat bleef maar vragen stellen en wij maar wachten, het leken wel uren....- maar daar was ie dan.... Na een korte babbel met Ron zong hij voor ons "Hold on Tightly". Halverwege werd hij plotseling onderbroken door de opnameleiding, omdat een kamera door het beeld van een andere kamera was gereden. Dus dat moest over. Ik vond dit helemaal niet erg, sterker nog, het was prima geregeld zo, dat betekende weer langer genieten. Als tweede nummer zong hij "It's About Time" de titelsong van die schitterende (bijvoeglijke naamwoorden schieten mij tekort) nieuwe LP. En dat betekende het einde van zijn optreden en mijn dia-film.

Groetjes van Bert van Meel, Rotterdam.

Beste fanclub,

Heel hartelijk bedankt voor de tip dat John op zou treden in de Showbizzquiz. Jammer dat we zo ver van het toneel zaten (wat een verschil met 20 november 1982, op de 1e rij in de RAI), maar we waren er in ieder geval bij!

Wij keken schuin op de doos en konden daardoor mooi zien dat er iemand achter stond om de vragen te vertalen. Vonden jullie het ook zo leuk dat er tijdens de opname van "Hold on Tightly" iets fout ging, zodat we dat tweemaal konden zien en horen?

Jullie vragen in het blad om onze mening over "It's About Time". Ik vind hem anders maar wel heel erg goed. Nogmaals hartelijk bedankt voor de tip en tot 5 november!

Corry van Aperloo, Oosterhout.

Hallo allemaal,

Hoe vinden jullie de nieuwe LP van John? Ik vind het een prachtige plaat, het mooiste vind ik de titelsong "It's About Time". De song "Wild Montana Skies" vind ik bijzonder goed. De stemmen van Emmilou Harris en John Denver passen uitstekend bij elkaar. Hoewel je bij John eigenlijk goed op de teksten moet letten,

(omdat de woorden méér betekenen dan dan menige platenzaak denkt!) vind ik de muziek deze keer heel anders, er zit meer sfeer in de begeleiding. Het begint al meteen bij de eerste song "Hold on Tightly", en óók bij "World Game" merk je dat er een reggae-tintje te bespeuren valt. En dan "Flight".... prachtig, (àllemaal!) En, last but not least, de hoes vind ik ook heel bijzonder, en de songteksten op de binnenhoes, zijn ook altijd mooi meegenomen. Erg mooi vind ik dat John deze LP aan zijn vader heeft

opgedragen. "It's About Time"... een prachtige, nieuwe Denver-schijf, iedereen zou deze LP eigenlijk in de platencollectie moeten hebben "het wordt tijd!" Riet Peterson, Dordrecht.

Hallo allemaal,
We zitten nu (8 oktober, kwart over 11 's avonds) te kletsen en naar John te luisteren. Ivonne maakt ons allemaal jaloers met de verhalen dat ze volgende week vertrekt naar Amerika (plaats: Denver, op zo'n 70 km van Aspen!). Maar uiteindelijk blijkt iedereen plannen te hebben om naar Amerika en Canada te gaan (behalve ik). Twee van ons gaan over twee jaar een rondreis maken door Canada en via alle belangrijke Amerikaanse steden eindigend in Toronto. We raden iedere lezer aan dat eens te doen. Vergeet als je de reis maakt Aspen niet!

Wij raden ook iedereen aan zo'n avondje voor J.D.fans te organiseren. Het zal zeker een geslaagde avond zijn. Het is fijn, met elkaar eens over allerlei verschillende onderwerpen te praten. Je staat ervan te kijken waar je het allemaal over hebt. Vooral over John, maar ook over natuur, reizen, ruimtevaart, andere artiesten, mensen, concerten enz. enz. Het is verbazend hoeveel dingen je bindt. Diegenen die de sfeer op 'grote' Denver-dagen kennen, zullen wel weten waarover we het hebben. Iedereen die in omgeving Den Haag woont of met het vervoer geen problemen heeft is op onze toekomstige avonden van harte welkom. Want dat wij hiermee doorgaan mag duidelijk zijn. Ook het zelf organiseren van zo'n avondje kost weinig moeite, en is ontzettend leuk.

Op het moment zingt John op de achtergrond "Calypso" (nou ja, achtergrond) iedereen is blij dat hij/zij het slot van deze brief niet hoeft te schrijven (het is nl. een kringbrief: iedereen aanwezig schrijft een klein stukje). Stom, want het heel eenvoudig. Je schrijft gewoon: Tot op de Denver-dag of één van onze volgende (let op: meervoud) mini Denver-avondjes! Patricia Kooyman, Rineke Omtzigt, Tonny Donker, Yvonne Meeuwse, Frans Coster, Erwin Pakasi, Monique Tamminga.

P.S.: Iedereen in de buurt van Den Haag die nu aangestoken is, moet gauw even bellen of schrijven naar: Patricia Kooyman, Hillenaarlaan 59, 2241 JX Wassenaar, tel. 01751-14672.

THE WORLD OF JOHN DENVER

Het clubblad van The World of John Denver verschijnt zes maal per jaar in een oplage van 600 exemplaren in het Nederlands en in het Engels.

8e jaargang, no. 6, november/december 1983.

CENTRAAL ADRES: Postbus 61280, 1005 HG Amsterdam

071-125703 - Ria en Piet van Hal
(Redactie en Bibliotheek)

020-847117 - Ingrid van Bennekom
(Ledenadministratie, post-
behandeling, financiën)

020-126980 - Jenny Silleman
(Denver-shop, Ledenadministratie)

020-828310 - Conny Allon
(World Family, Engelse vertaling)

UITSLUITEND TUSSEN 6 en 8 UUR 's AVONDS !!!!

LIDMAATSCHAP:

per jaar: f 15,00 / Bfrs. 250,00

losse nummers: f 3,00 : Bfrs. 60,00

Giro: 34-73-171, t.n.v. The World of John Denver,
Amsterdam

Aanvangsdatum lidmaatschap: 1 januari 1983.

Copy voor het clubblad zien wij graag tegemoet binnen
een maand na verschijnen van het blad.

Overname van artikelen of gedeelten daarvan, alleen na
toestemming van het bestuur.

The World of John Denver is aangesloten bij de Dutch
Fanclub Federation, Postbus 196, Hengelo.

